

„Bud'te vegáni, aby ste zastavili klimatické zmeny a predišli kríze klimatických utečencov“

Sledujete reláciu

Medzi Majstrom a žiakmi s názvom: „Bud'te vegáni, aby ste zastavili klimatické zmeny a predišli kríze klimatických utečencov“

Medzinárodné stretnutie 8.12.2008

Aby sme zachránili planétu, musíme robiť, čo môžeme. Musíme sa snažiť čo najviac. V súčasnosti, každý deň, keď sa pozrieme do novín, je tam veľa katastrof. Katastrofy sú všade. Milióny ľudí umierajú hladom a stávajú sa z nich utečenci. Nie vojnoví utečenci, ale utečenci kvôli hladovaniu a globálnemu otepľovaniu. O týchto sa nehovorí, preto je to ešte žalostnejšie. O vojnových utečencoch sa vie.

Ak dve strany bojujú a ľudia utekajú z miesta bojov ľudia utekajú z miesta bojov, každý o nich vie.

Ale o utečencov kvôli „koncu sveta“, sa nikto nestará. Za prvé, pretože nikdy predtým neboli takéto zákony ani nariadenia.

Ak utečiete kvôli politickej situácii alebo kvôli vojne, ľudia povedia:

„Samozrejme. Váš domov bol napadnutý, a vaša krajina je okupovaná.“

Samozrejme, že utekáte.“ Možno je vaše politické stanovisko odlišné a nútia vás ho zmeniť,

takže keď utečiete, je to akceptovateľné pretože také zákony už boli napísané. V Ženevskej konvencii bolo dohodnuté, že je možné prijať tých, ku ktorým vtrhla vojna, atď. ale neboli napísané o globálnom otepľovaní, ani pre utečencov z dôvodu klimatických zmien.

Nepočuli o nich. Nikto nenapísal také zákony. Je to niečo nové.

Ľudia nevedia, čo majú robiť.

Nie je to tak, že nemajú žiadne svedomie.

Vláda je v súčasnosti veľmi...

Vláda je v súčasnosti veľmi...

... dost šokovaná a zmätená.

Zmätená a stále nevie, čo má robiť.

Pretože aby vedeli, čo robiť,

musia sa ľudia, spoločne stretnúť, a absolvovať mnoho stretnutí.

OSN musí zasadať a aj každá krajina musí zasadať.

Musia zasadať krajiny s utečencami, a tak isto krajiny, ktoré sa ich chystajú prijať, musia zasadať, aby zistili, či je to v poriadku.

Potom možno o pár rokov budú mať ďalšie stretnutie a potom to možno bude v poriadku.

Kvôli tomuto je to ťažké.

Ne sú takí rýchli, však?

Ľudia to musia prediskutovať na stretnutí, však?

Musia prediskutovať súhlasné stanoviská aj odmietavé stanoviská, ak niekto nesúhlasí.

Keď takto diskutujú dlhý čas, potom možno všetci súhlasia ale nie je to také jednoduché, pretože je to niečo nové a stále na to nie sú zákony.

Takže musia urobiť zákony a nariadenia.

Ktoré krajiny môžu prijať koľkých utečencov, a podobne.

Ktorí ľudia sú považovaní za utečencov z dôvodu klimatických zmien?

Ktorí nie?

Sú dva typy klimatických utečencov. Tí, ktorí sú z veľmi teplých oblastí, môžu byť prijatí, pretože ide o globálne otepľovanie, takže to dáva zmysel.

Ak sú z chladných oblastí, potom nie.

A čo sa týka tých, ktorí sú z oblastí

s miernym podnebí, nikto nevie, čo robiť.

Niektoré oblasti nie sú ani horúce ani chladné, no pôda zostáva taká slaná, že sa tam nedá hospodáriť.

Niektorí sú z dôvodu priveľkého počtu tajfúnov, takže nemôžu

nič pestovať, domy sú poničené.

Potom je ešte ťažšie farmáriť. A ani domy nemôžu postaviť nanovo, pretože nemajú peniaze.

Nemajú dokonca nič na jedenie, takže ako môžu znovu postaviť domy?

Potom na niektoré miesta prídu záplavy. Pôvodne bol ten ostrov v poriadku ale pretože hladina mora stúpala o 1 – 2 metre, domy budú zaplavené.

Mnoho ostrovov, počula som,

že najmenej 50 ostrovov
bolo zatopených morom.
Mnohé ostrovy
boli zatopené
a sú pod vodou.
Ale nikto sa o to nestará,
pretože nikdy neexistoval
zákon, v ktorom by sa
uvádzalo, že ak sa
váš ostrov potopí,
stávate sa utečencom.
Žiadne také pravidlo nie je.
Mnoho z tých ostrovov
je na tom tak.
Nie je iná možnosť
než ísť žiť na iný ostrov.
Avšak keď sa s'ahujete preč,
odchádzate s prázdnyimi
rukami, nemáte vôbec nič.
Na niektorých miestach
je pôda príliš slaná,
takže tam nemôžete farmáriť.
Pôda v celej krajine
je príliš slaná.
Potom vláda musí
použiť vodu
na vyčistenie pôdy,
aby mohli hospodáriť.
Dokážete si predstaviť,
koľko je to práce?
Stačí byť len vegetariánom,
aby sa situácia zlepšila.
Včera som vám rozprávala
príbeh, spomínate si?
„Pohroma zabíjania.“
Aj keď sa niekomu v sne
zjavili dvaja
čierni anjeli smrti,
aby ich varovali päť dní
dopredu, hovoriac,
že sa musia obrátiť,
to znamená,
že musia chrániť život
a už viac nezabíjať,
aby odvrátili katastrofu,
oni nepočúvali.
Dvaja z nich to možno aj
povedali d'alším,
jednému, dvom ľuďom.
Ale aj keby to povedali

celému mestu,
nikto by si to nevšímal, však?
Napríklad,
ten, ktorý mal sen,
povedal o tom
svojej rodine a priateľom,
pár ľuďom,
možno najviac 10 ľuďom.
Nemohol ísť von
a vysielat' to
do celého mesta.
V tom čase neexistovali
žiadne počítače,
aby mohli každému rozposlať
emaily, žiadna televízia,
žiadna Supreme Master TV,
ani žiadne noviny.
Museli požiadať nejakú
osobnosť, aby to oznámila.
V tom čase mohli
udrieť na gong:
„Ach! Musím všetkým
niečo povedať.“
Avšak musel to najskôr
schváliť dedinský richtár,
starosta mesta,
primátorom mesta,
aby mohol človek vyjsť von
a povedať to ľuďom.
Ak ste náhodne išli von,
aby ste niečo také povedali,
mohli vás zavrieť.
Udrel by ste na zvon
a ľudia by vás udreli
po hlave.
Takže ste nemohli len tak
povedať: „Ach!
Mal som včera sen.
Snívalo sa mi, že prišli
dvaja čierni anjeli smrti.“
Obaja boli čierni.
Počul som,
že boli obaja čierni,
ani jeden z nich nebol biely.
Zlá karma bola
taká ťažká, preto
tí bieli neprišli,
prišli len čierni.
Podľa toho včerajšieho
príbehu prišli dvaja čierni.

Zlá karma bola príliš
ťažká pre jedného anjela,
preto museli prísť dvaja
anjeli, aby ľudia pochopili.
Bolo by dobré, keby prišiel
jeden biely a jeden čierny.
V tomto prípade
boli obaja čierni.
Bolo to také vážne.
Zjavili sa tomu človeku
v sne, možno preto,
že ten človek bol
viac citlivý alebo
mal menej karmy zabíjania
a podobne.
Takže sa mu tí anjeli
zjavili v sne, aby
mohol presvedčiť ostatných,
aby prestali zabíjať,
aby chránili život,
oslobodili zvieratá
a dali sa na vegetariánsku
stravu. Aj keď uveril,
nemohol to nikomu povedať.
Však?
V súčasnosti je naša
technológia veľmi pokročilá.
Každý si môže overiť,
že to, čo hovoríme, je pravda.
Ľudia aj tak nepočúvajú.
V tom čase,
keby to ľuďom povedal
na základe svojho sna,
vysmiali by sa mu.
Okrem toho boli zvyknutí
zabíjať celý svoj život,
ako by mohli prestať
kvôli pár slovám.
Aj tak, Nebo bolo ešte
veľmi veľkodušné
a poslalo niekoho,
aby ich v sne varoval.
Nakoniec sa nezmenili.
Bolo príliš neskoro.
Náhle bolo celé mesto
ponorené do vody
a všetci sa utopili
okrem toho jedného človeka,
ktorý vždy zachraňoval
životy zvierat.

Prekladal slimákov
na bezpečnejšie miesta
a púšťal mravce.
Preto prežil iba on a jeho syn.
Jeho syn bol ešte malý,
takže nemal zlú karmu.
V každom prípade,
je mnoho utečencov.
Mnoho!
Je približne
25 miliónov utečencov.
Neustále to narastá,
nie je to len toľko.
Nedokážu ich každý deň
spočítať.
Takže toto je súčasné číslo.
Posledné štatistiky ukazujú
25 miliónov utečencov.
Sú to utečenci z dôvodu
klimatických zmien.
My si tu sedíme
veľmi bezpečne.
Máme čo jesť,
máme si čo obliecť.
Sme skutočne požehnaní.
Nezáleží na tom,
aké je to jedlo,
už to, že máme čo jesť,
je dosť dobré.
Myslím tým, že nezáleží,
aké je jedlo jednoduché.
Aj tak sa cítim veľmi
požehnaná. Napríklad,
doma jedávam len
hnedú ryžu a sezamové
semienka, ale nikdy sa
nesťažujem. Mnoho ľudí
nemá ani len zrnko ryže,
ani kvapku vody.
A nemôžu dostať
ani jediné zrnko ryže.
Keď tam nie je nič,
tak tam nie je nič.
Kde by nejaké mohli dostať?
Ak sledujete televíziu,
uvidíte, že niektoré deti
sú také chudé,
že ich kosti
im vyčnievajú cez kožu.
Môžete ich vidieť,

ako robia toto,
presne ako dospelí.
Sú ešte čistí,
hneď ako sa narodili,
a predsa vedia,
že tak trpia.
Videli ste nejaké
takéto čierne dieťa?
Robil toto,
akoby sa cítil veľmi
zahanbený a frustrovaný,
namiesto toho, aby nahlas
plakal ako ostatné deti.
Zistila som, že vyzeral,
akoby skutočne rozumel
svojej situácii.
A bolo tam dieťa
opustené na poli.
Jeho rodičia boli mŕtvi.
Bolo tam samotné.
A bol tam sup,
ktorý čakal na jednej strane.
Spomínate si
na tú fotografiu?
(Áno.) Veľmi slávna, áno.
Veľmi slávna.
Takže sme skutočne
veľmi požehnaní.
nezáleží na tom,
akí sme chudobní,
stále sme požehnaní.
Stále máme prácu.
Môžeme si hľadať prácu.
Na niektorých miestach
jednoducho
nenájdete žiadnu prácu.
Nie je tam žiadna práca,
každý odtiaľ utiekol.
Okrem toho,
každý je na tom rovnako,
nikto vás nemôže vziať dnu.
Neustále sú tam
prírodné katastrofy,
búrky s krupobitím atď.
Mnohé plodiny,
ktoré zasadili, budú skoro
odplavené záplavami.
V súčasnosti mnohí v Číne
tiež veľmi trpia.
Dokážete si to predstaviť?

Zima v Číne
je veľmi chladná,
nie taká teplá ako tu.
Často je tam pod nulou,
niekoľko stupňov pod nulou.
A potom sú
bez domova a jedla,
bez teplého oblečenia
na prezlečenie. Keď sa raz
vaše oblečenie premočí,
človek je mokrý.
Predstavte si, že by sme
v takej situácii boli my.
Je to skutočne horšie než
smrť. Radšej by ste zomreli
než takto trpieť.
Bolo by bývalo lepšie,
keby som to nevedela.
Keď to už viem,
skutočne nemám slov.
Niekedy som
príliš frustrovaná.
Premýšľam o nich.
Nemôžem spať.
Tu v našej oblasti
za tohto počasia je mrazivo
na to, aby ste išli von.
Oni nemajú žiadne domy.
Niektorí žijú v stanoch.
Niektorí majú stany, iní nie.
A nemajú žiadne
oblečenie na výmenu.
Dodávky materiálnej pomoci
nie sú vždy dostatočné
pre každého.
Veľkosti tiež nemusia sedieť.
Taká je ich situácia.
Ako dokážu prežiť?
Skutočne neviem, čo robiť.
Našťastie som počula,
že tamojšia vláda
koná rýchlo a efektívne
poskytuje pomoc.
Avšak na iných miestach
nemajú dobrú vládu
ako v Číne.
Nie sú takí rýchli,
aby sa postarali o ľudí.
Vlády tiež nemajú peniaze,
a nedokážu urobiť veľa.

Niekedy je polovica
tohto sveta ako peklo.
Z polovice je v poriadku
ale z polovice je to peklo,
nie Nebo. Ľudia sa dokonca
navzájom takto zabíjajú,
ani nehovoriac, že zabíjajú
zvieratá. Niektorí ľudia
sa nejakým spôsobom
zlepšili a zmenili.
Ako ten Aulačan
(Vietnamec) povedal,
že teraz všade,
v každej krajine,
mnoho mäsových reštaurácií
bolo zavretých
alebo odstránili mäso
so svojich ponúk,
alebo obchody nejdú dobre.
Produkcia mäsa sa znižuje.
Znižuje sa.
Jeden človek, ktorý práve
odišiel z New Yorku
do Au Lac (Vietnam),
povedal, že viac než
80 % podnikov tam
nie je na tom dobre.
Zdá sa, že v Európe
je veľmi málo
vegetariánskych reštaurácií.
Ale teraz je tam jedna.
Práve objavili
jedno miesto v Paríži.
Práve to objavili.
Sú veľmi šťastní
a práve mi to povedali.
A potom som počula,
že jednu objavili
aj v Madride.